

Hjälpsam är hon jämt, och hennes goda humör smittar av sig, vittnar en av svärdöttrarna om fru Elsa Magnusson, Harstena, Gryt, Östergötland.

Väl värd att hyllas för sina bragder i det tysta, är min svärmor, änkefru Elsa Magnusson, Harstena, Gryt.

Hon är född den 6 nov. 1885 i Tyreslöt, St Anna, Östergötland. 1908 gifte hon sig med Amandus Magnusson och flyttade till hans hemsocken, Harstena, Gryt. I en obehöv, kall och dragig lägenhet redde hon ett litet hem och fick trivseln att blomma. Där kom elva barn till världen.

Stor var tant Elsas arbetsbörda. Hon skötte och fostrade barnen, hon hjälpte sin make med ålfisket, hon fodrade och mjölkade de tre korna i den lilla ladugården.

BRAGDER *i det tysta*

Min glada, goda svärmor

annat att göra än att bytla in sjuklingen, sätta honom eller henne i motorbåten och fara med den så långt det gick, de fortsatte sedan på skridskor, dragande sitt barn på en kälke emellan sig. Långt om länge kom de fram till läkare

1933 dog min svärfar, det var ett hårt slag för tant Elsa. Hon måste sedan kämpa ensam för barnen, den yngste var vid faderns död bara fem år.

Men trots sorg och motgångar förlorade min svärmor aldrig sitt glada sinnelag och sin ljus syn på livet. Hon hade mängder av energi och redde upp alla svårigheter. När min svägerska bröt sitt ena ben och tvingades att ligga på sjukhus ett halvår, var det tant Elsa, som tog hand om hennes lille pojke. Hos farmor har alltid min barn fått vara, när jag har varit ute på arbetet. Gästfri, glad och hjälpsam är vår kära svärmor ett föredöme för oss alla. Hon räknar inte på svären, hon gläder sig åt att kunna vara till nytta. Alltid är hon redo med kaffetären, när man kommer in från sjön och är frusen.

Må hon få ha hälsan och få leva i många år än bland oss!

Ann-Marie Magnusson.